

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 96.102 van 5 juni 2001
in de zaak A. 99.361/X-10.173.**

In zake : 1. Theo VAN OLMEN,
2. Isidoor HENDRICKX,
3. Marcellus TUERLINCKX,
4. Staf LASTERS,
5. Paulette JACOBS,
6. Jean-Marie VOSTERS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat P. NOBEN,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Stoopstraat 1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Maatschappelijke Integratie,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Theo VAN OLMEN, Isidoor HENDRICKX, Marcellus TUERLINCKX, Staf LASTERS, Paulette JACOBS en Jean-Marie VOSTERS op 12 januari 2001 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "het besluit van de Ministerraad dd. 10.11.2000, bekendgemaakt bij niet gedateerd schrijven, doch door het College van Burgemeester en Schepenen van Arendonk ontvangen op 16.11.2000, houdende goedkeuring tot het inrichten van een open opvangcentrum voor 600 asielzoekers op het militair domein gelegen te Arendonk";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 9 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 maart 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten P. NOBEN en C. SERVAIS, die verschijnen voor de verzoekende partijen, en van Advocaat M. BRUGGEMAN die, loco Mr. B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering niet betwist;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de gronden waarop de bestreden beslissing betrekking heeft luidens het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgesteld gewestplan Turnhout deel uitmaken van een circa 97 ha groot militair domein, tot voor kort verhuurd aan het Ministerie van Landsverdediging van de Bondsrepubliek Duitsland om te dienen als Duitse legerbasis; dat verzoekers in de buurt wonen; dat zij m.b.t. de tweede in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde, in de eerste plaats verklaren :

"Er is immers sprake van een essentiële wijziging in het leefklimaat van verzoekers :

Doordat de overheid heeft beslist 600 mensen weliswaar in fases onder te brengen in de verbouwde logementsgebouwen en in nieuw te plaatsen woon-units op de administratieve zone van de voormalige militaire basis gelegen aan de ingang van het domein, brengt zij een essentiële wijziging teweeg in het leefklimaat van verzoekers.

Terwijl in het verleden wegens de bestemming en het doel van de militaire basis, met name het opslaan en bewaken van dynamiet nagenoeg geen enkele activiteit noch verandering was te bespeuren in de oorspronkelijke bestemming van het 96 Ha grote gebied (bos en natuur) wordt er thans door de permanente aanwezigheid van 600 mensen in de aanpalende administratieve zone van 2 Ha een danige concentratie van activiteiten gecreëerd dewelke op onbetwistbare wijze het sedert mensenheugenis bestaan landelijke en rustige leefklimaat zal wijzigen.

De beperkte leefruimte waar het verblijf van de asielzoekers wordt ondergebracht staat in schril contrast met de gespreide aanwezigheid van 150 manschappen over een domein van 96 Ha waarbij de nadruk dient te worden worden gelegd op het feit dat de administratieve gebouwen enkel werden betrokken door het administratief personeel begaan met hun professionele opdracht.

Dat deze professionele activiteit van een tiental administratieve medewerkers tevens in schril contrast staat met de activiteit van de geplande 600 asielzoekers die bij gebrek aan professionele activiteiten en financiële middelen het overgrote gedeelte van de dag besteden aan het verblijf in de voor hen bestemde zone aanpalend aan de erven van verzoekers, dan wel in de onmiddellijke nabijheid ervan.

Aangezien verzoekers tijdens de verkoop van het militair domein de garantie hadden gekregen dat bij desaffectatie de resterende gronden in principe groene zone zouden worden (bos-natuur) met mogelijke wijziging

tot zachte recreatie (wandelpaden, fietsroute, fit-o-meter, natuureservaat) en zij hierop mochten vertrouwen, betekent de inplanting van woon-units, de creatie van woongelegenheid waardoor de populatie van de grensstreek wordt verdrievoudigd, dit alles gepaard gaande met een definitieve en gecontroleerde afsluiting van het domein (volgens de recent uitgegeven informatiebrochure mogen derden het domein enkel betreden mits een vergunning en opgave van de reden van hun bezoek) voor verzoekers een drastische wijziging van het leefklimaat hetgeen een ernstig nadeel veroorzaakt";

Overwegende dat blijkens de gegevens van de zaak 95 ha van het circa 97 ha groot militair domein onaangeroerd blijven; dat hieruit volgt dat de wijziging in het leefklimaat van verzoekers, gesteld dat daarvan sprake is, niet als "essentieel" kan worden aangemerkt; dat hieruit tevens volgt dat de beloftes die verzoekers zouden zijn gedaan m.b.t. de inrichting van de resterende gronden, kunnen worden nagekomen;

Overwegende dat het asielcentrum zal worden ingericht in de circa 2 ha grote administratieve zone van het militair domein waarop zich thans gebouwen bevinden bestemd voor militair gebruik, zoals logement, kantine, keuken, bureel, werkplaatsen, loodsen, enz.; dat het gebruik van een militair domein uit zijn aard steeds veranderlijk is en het beweerd nadeel nl. de aanwezigheid van 600 vreemdelingen, i.p.v. 150 vreemde militairen daaraan moet worden toegeschreven; dat voorts de Raad van State in het verschil tussen de professionele activiteit van militairen die een munitiedepot en de opslag van dynamiet bewaken en het "gebrek aan professionele activiteit" van asielzoekers, geen nadeel ziet;

Overwegende dat verzoekers nog laten gelden wat volgt :

"Er is ook sprake van een vermindering van privacy en woongenot :

Doordat de overheid heeft beslist volgens de recent verspreide infobrochure de woongelegenheid te creëren

in de bestaande gebouwen op de administratieve zone en aldaar bijkomende bouwwerken zal oprichten, zal de privacy en het woongenot van verzoekers drastisch worden aangetast en verminderd.

De bestaande gebouwen bevinden zich met name op het administratieve gedeelte van de militaire basis dewelke aangrenst aan de achterzijde van de erven van een aantal verzoekers wiens afsluitingsdraad de gemeenschappelijke afsluiting tussen de beide respectievelijke erven uitmaakt. De afstand van de afsluiting tot de administratieve gebouwen is wellicht nauwelijks 25 m.

Terwijl in het verleden het administratief personeel nooit werd opgemerkt aan de draad, zal het onderbrengen van 600 personen zonder professionele activiteit op onbetwistbare wijze tot gevolg hebben dat de privacy van de omwonenden in tegenstelling tot het verleden niet meer gegarandeerd wordt.

Terwijl tijdens weekends en na kantooruren geen activiteit te bespeuren was op het domein en de bewoners alsdan konden genieten van hun privacy, zal de directe aanwezigheid van 600 mensen nagenoeg 24u/24u, 7dagen/7dagen tot gevolg hebben dat het rustig genot van hun persoonlijke levenssfeer zal worden beperkt en verminderd.

Ondanks onduidelijkheid omtrent de grootte, de omvang van de woon-units, alsmede de plaats waar deze zullen worden ingeplant, kunnen verzoekers er echter van uit gaan dat deze in de onmiddellijke nabijheid van de bestaande verbouwde gebouwen zullen worden ingeplant en deze manifesterwijze op enkele meters van de scheidingslijn van hun respectievelijke erven zullen worden opgebouwd.

Gelet op het feit dat de verkorte procedure (volgens de overheid 2 à 3 weken) een constante aankomst en vertrek van asielzoekers zal teweegbrengen zal tot gevolg hebben dat het constant verkennen van het domein van nieuwe asielzoekers herhaaldelijk de privacy van de omwonenden zal verstoren";

Overwegende dat de verwerende partij
antwoordt :

"(...)

2. In een eerste fase zullen slechts 45 personen worden opgevangen in het opvangcentrum, in een tweede fase 150. Dit zal ongeveer hetzelfde aantal personen zijn die destijds op het militair domein aanwezig waren. De opvang van een groter aantal zal in elk geval bouwvergunningsplichtige werken vereisen, waarbij ongetwijfeld rekening zal worden gehouden met de vereisten van de goede plaatselijke ordening, zodat het beweerd nadeel dat zou voortvloeien uit de

aanwezigheid van 600 asielzoekers niet meteen het gevolg is van de bestreden beslissing.

Voor wat betreft de beweerde schending van de privacy, doordat het terrein grenst aan de achterzijde van de erven van enkele verzoekende partijen, dient vastgesteld dat dit ongemak eenvoudig kan worden opgelost met het aanbrengen van een visueel scherm dat zal worden geplaatst, waardoor elke inkijk zal worden uitgesloten. Overigens stelt zich de vraag waarom de inkijk door asielzoekers storender zou zijn dan de inkijk door militairen, zodat de ernst van dit nadeel niet kan worden ingezien";

Overwegende dat het antwoord van de verwerende partij overtuigt; dat het nadeel in zoverre niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekers tenslotte laten gelden wat volgt :

"Er is ook nog het feit dat er nu milieuhinder wordt veroorzaakt :

Doordat de overheid beslist heeft met miskenning van onder andere de bepalingen van art. 100, § 1 Decreet van 18 mei 1999 woongelegenheden te creëren in de militaire zone zonder dat het domein is uitgerust met de noodzakelijke milieu-hygiënische nutsvoorzieningen.

Terwijl art. 100, § 1 van het Decreet uitdrukkelijk voorziet op een stuk grond gelegen aan een weg die, gelet op de plaatselijke toestand onvoldoende is uitgerust geen stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend voor onder andere het bouwen van een woning.

Verzoekers leggen de nadruk op het feit dat in het verleden reeds herhaaldelijk werd geijverd voor de aanleg van een openbaar rioleringsnetwerk nu ter plaatse de afvalwaters worden geloosd in de beek.

(...)

Daar waar de huidige toestand reeds sedert jaar en dag voor milieuhinder zorgt, zal de komst van 600 bijkomende bewoners en bijgevolg een verdriedubbeling van de plaatselijke bevolking de milieuhinder dermate verhogen hetgeen de levenskwaliteit drastisch zal verminderen";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"3. Op het terrein zijn thans reeds milieuhygiënische nutsvoorzieningen met een capaciteit voor 200 man. Het zal ondermeer de verdere uitbouw van deze

nutsvoorzieningen zijn die de komst van meer asielzoekers zal toelaten. Het spreekt m.a.w. voor zich dat deze nutsvoorzieningen ten alle tijde zullen aangepast zijn aan het aantal personen dat in het centrum zal verblijven. Het bestaande rioleringsstelsel blijft behouden maar enkel voor de afvoer van regenwater, dat zal worden geloosd in de bestaande grachten. De dichtstbijzijnde woning bevindt zich op ca. 250 meter van dit lozingspunt.

Daarenboven zal een volledig niet (lees : nieuw) zuiveringsstation worden aangelegd, waarop ook de woningen in de buurt zullen kunnen worden op aangesloten. Thans bestaan er geen openbare rioleringen in de betrokken buurt, zodat elke bewoner van de wijk ('De Grens') momenteel loost in een gracht of in een sterfput. Door de bouw van de waterzuiveringsinstallatie zal de sanitaire toestand van de buurt dus beduidend worden verbeterd.

De bewering dat de komst van het asielcentrum voor een bijkomende milieuhinder zal zorgen is dus geheel onterecht.

Tot slot dient er ook op te worden gewezen dat een asielcentrum geen aanzienlijke bijkomende verkeersstroom genereert, terwijl deze verkeersstroom minder zal zijn dan ten tijde dat het domein dagelijks door 150 man werd betreden. Het betrokken domein is overigens goed omsloten";

Overwegende dat het nadeel niet het gevolg is van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing; dat artikel 100, § 1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, van toepassing is op stedenbouwkundige vergunningen; dat het niet van toepassing is op een beslissing van de ministerraad een asielcentrum in te richten; dat hoe dan ook de bepaling geen riolering vereist doch een met duurzame materialen verharde weg voorzien van een elektriciteitsnet, als een minimum beschouwd; dat voorts de stelling van de verwerende partij overtuigt; dat het nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf juni tweeduizendeen, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BOVIN,	staatsraad,
Mevr.	D. LANGBEEN,	hoofdgriffier.

De hoofdgriffier,

De voorzitter,

D. LANGBEEN.

M. VRINTS.